

Denne særlige begrænsning i skattemyndighederens adgang til at rekvirere oplysninger fra værdipapircentraler har baggrund i principperne for Værdipapircentralens opbygning.

Til nr. 11, 12, 18 og 28

Forslagene er redaktionelle, jf. forslagene under § 1, nr. 9.

Til nr. 13, 17, 18 og 20

Forslagene er redaktionelle, jf. forslaget under § 1, nr. 5.

Til nr. 14

Efter lov nr. 939 af 27. december 1991 om fastsættelse af gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner eller kommuner, kan den enkelte kommune eller den enkelte amtskommune bestemme, at der ved for sen betaling af visse ydelser, der opkræves af disse myndigheder, skal betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra kravets forfaldsdato.

Det foreslås efter indstilling fra kommunerne, at der indføres indberetningspligt vedrørende disse renter, således at det sikres, at den enkelte skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst får fradrag for renteudgiften.

Til nr 15

Det foreslås at fritage realkreditinstitutterne fra at sondre mellem fysiske og juridiske personer i forbindelse med indberetning om ekstraordinære indfrielse af kontantlån.

Til nr. 16

Efter forslaget skal realkreditinstitutter, i det omfang de yder eller formidler et lån mod pant i en fast ejendom, sammen med den årlige indberetning om låneforholdet tillige oplyse om identiteten af den eller de ejendomme, der er pant i for lånet.

Baggrunden for forslaget er en konstatering af, at de indberetninger om lån mod pant i fast ejendom, der modtages fra realkreditinstitutter, i for stort et omfang indeholder urigtige angivelser af debitorens identitet.

Med forslagets gennemførelse vil de statslige told- og skattemyndigheder kunne kontrollere, at de af realkreditinstitutter indberettede debitoridentiteter svarer til dem, der er registreret som ejere af de pantsatte ejendomme.

Det vil naturligvis forekomme, at der er ydet lån mod pant i en anden ejendom end debitorens, specielt

når identiteten angives ved BBR-nr., men det vil være undtagelsen.

Forslagets gennemførelse vil derfor kunne mindske antallet af fejlbehæftede renteoplysninger, der fortrykkes på selvangivelsesblanketten.

I forbindelse med etableringen af denne nye indberetningspligt, vil de statslige told- og skattemyndigheder stille oplysninger om BBR-numre til rådighed for realkreditinstitutterne.

Til nr. 21

Der udbydes årligt en række skattearrangementer, der er karakteriseret ved primært at have til formål at nedbringe eller udskyde deltagernes skat.

Dette er der ikke noget ulovligt i, men erfaringerne med sådanne arrangementer viser, at der ofte ikke er den hævdede realitet bag de dispositioner, som løftet om skattelettelse/-udskydelse er baseret på.

De, der aftager sådanne produkter, er ofte ikke selv i stand til hverken at forstå detaljerne i arrangementerne eller at godtgøre realiteterne bag arrangementerne. De tror på de oplysninger om arrangementets skattemæssige virkninger, som udbyderen eller formidleren giver.

Erfaringen er, at udbydere eller formidlerne af sådanne arrangementer ofte er tilbageholdende med efterfølgende at bistå den skattepligtige – og dermed skattemyndighederne – med at afklare realiteten bag de påståede dispositioner. Dette skal ses i lyset af, at sådanne arrangementer ofte indeholder elementer af transaktioner med udenlandske aftaleparter eller om aktiver i udlandet.

Denne tilbageholdenhed fra udbydersiden har medført, at skattemyndighederne har meget betydelige vanskeligheder ved at trænge til bunds i realiteten bag skattearrangementer indenfor den 3-årige ansættelsesfrist efter skattestyrelsesloven.

Skattemyndighederne har som udgangspunkt ansvaret for, at en skattepligtig bliver ansat korrekt i skat.

På den anden side har den skattepligtige pligt til at selvangive sig og herunder til efter anmodning at redegøre for grundlaget for det selvangivne, således at skattemyndighederne har mulighed for at efterprøve de selvangivne oplysninger. Derudover har den skattepligtige – afhængigt af forholdets karakter – en bevisbyrde for bl.a. det retlige indhold af grundlaget for de selvangivne oplysninger. Vægten af denne bevisbyrde beror på et skøn i det enkelte tilfælde, hvori det generelt indgår bl.a., hvor sædvanlig dispositionen er, og hvem der er disponeret i forhold til.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at skattearrangementer ofte omfatter dispositioner, der er højst usædvanlige for den pågældende skattepligtige.